

"Ο ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΣ"

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

ΦΥΛΛΟ 9ο/ ΕΤΟΣ 3ο

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006

«Και ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν Αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς παρὰ Πατρός, πλήρης Χάριτος καὶ ἀληθείας» (Ἰω. 1,14)

Ἀγαπητοὶ μου Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Ὅπως ὁ προφορικός λόγος, ὅταν ἀποτυπωθεῖ στό χαρτί γίνεται καὶ ὄρατός, ἔτσι καὶ ὁ Ἄυλος Θεός, παίρνοντας τὴ σάρκα τῆς Ἀειπαρθένου, γίνεται ὄρατός καὶ ψηλαφητός. Ὁ Ἀπόστολος καὶ Ἀπεριόριστος, ἤδη χωραεῖ στὴ μήτρα τῆς Θεοτόκου. Ἐκεῖνος πού εἶναι στὴν ἀγκαλιά τοῦ Οὐράνιου Πατέρα, βρίσκεται ταυτόχρονα καὶ στὴ μητρική ἀγκαλιά, μὲ μιὰ μοναδικὴ ἀποστολὴ ὄχι νὰ μοιράσει ὑποσχέσεις καὶ νὰ ἐξαγγεῖλει προγράμματα· ὄχι νὰ ὑποσχεθεῖ λύσεις προβλημάτων καὶ νὰ ἀποχωρήσει ἀδιάφορος· ὄχι νὰ δώσει ἐφήμερη παρηγοριά στὸν ἀνθρώπινο πόνο κι ὕστερα νὰ γίνεῖ ἀπόμακρος θεατῆς. Ὁ Χριστός σαρκώνεται καὶ σκηνοῦναι ἀνάμεσά μας, ζεῖ μαζί μας καὶ μοιράζεται τὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες μας. Ὡστόσο, κάθε ὥρα καὶ κάθε στιγμή ἐπιτελεῖ ἀθόρυβα τὸ ἔργο τὸ μεγάλο, πού ἐξαρχῆς ἐξαγγέλθηκε καὶ εἶναι αὐτὸ ἡ σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητας.

Οἱ μεγάλοι τῆς Ἱστορίας μπορεῖ νὰ συνέλαβαν ἐξοχες ιδέες. Πιθανόν νὰ ἔφτασαν στὴν κορυφὴ τῆς φιλοσοφικῆς σκέψης ἢ νὰ σύνθεσαν νόμους τῆς ἱστορικῆς αἰτιότητας· μπορεῖ ἀκόμη καὶ νὰ θεοποιηθῆκαν ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους τους, μὰ ἔμειναν μακριά τους. Ἀπὸ τὸ ὕψος πού τοὺς εἶχαν τοποθετήσει εἴτε πετοῦσαν κεραυνούς, εἴτε ἔδιναν ἀκατάληπτες γνώμες καὶ ἀποσύρονταν. Μόνο ὁ Μέγιστος καὶ Παντοδύναμος ἐρχεται ταπεινά κοντά μας καὶ μᾶς ἀγκαλιάζει· στέκει πλάι μας στὶς δύσκολες ὥρες· σκουπίζει τὰ δάκρυά μας καὶ μᾶς δίνει παρηγοριά. Ναι! Ὁ Μεγάλος Ἀναμενόμενος τῶν αἰῶνων ἐρχεται ἀθόρυβα στὴν Ἱστορία, γεννιέται σὲ σπήλαιο, γιατί δὲν ὑπάρχει χώρος στό πανδοχεῖο (Λουκ. 2, 7)· ζεσταίνεται σὲ φάτνη ἀλόγων, Ἐκεῖνος πού ἦλθε γιὰ νὰ σώσει τὰ λογικὰ ὄντα· σπαργανώνεται ταπεινά ὁ Ἄρχοντας τοῦ Σὺμπαντος, ὄρατοῦ καὶ ἀόρατοῦ.

Ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου σαρκώνεται καὶ μένει

κοντά μας. Μὲ μόνη τὴν παρουσία Του, κηρύσσει τὴν ἰσότητά, ἐλέγχει τὴν ἀδικία, δὲν ἀνέχεται τὴν ἐκμετάλλευση, δίνει πρότυπο γιὰ τὴν ἀσκήση τῆς ἐξουσίας, διακηρύσσοντας πὼς οἱ ἄρχοντες καταπιέζουν τοὺς ὑπηκόους τους καὶ φέρνουν στὰ ὄρια τῆς ἀντοχῆς τοὺς ταλαιπωρημένους ἀνθρώπους. Ἀντίθετα, Ἐκεῖνος, ὁ Μοναδικὸς Ἄρχοντας τῆς Οἰκουμένης, ζώνεται τὸ Λέντιο καὶ ὑπηρετεῖ τοὺς Μαθητὲς Του. Διέρχεται τὴ σύντομη ζωὴ Του στὴ γῆ μὲ ἀμέτρητες εὐεργεσίες ὑπὲρ τοῦ κόσμου (Πράξ. 10, 18).

Ἀδελφοὶ μου ἀγαπητοί,

Τὰ Χριστοῦγεννα εἶναι ἡ γιορτὴ τῆς ἀγάπης. Ὁ Κύριος ἦλθε κοντά μας ἀπὸ ἀγάπη γιὰ μᾶς (Ἰω. 3,16). Ἡ ἀγάπη Του δὲν ἔχει ὄρια, δεδομένου ὅτι ἔφτασε μέχρι τὴ Θυσία ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Γιορτάζοντας τὰ Χριστοῦγεννα αὐτὴ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ πρέπει νὰ προβάλλουμε καὶ νὰ ὑλοποιοῦμε. Ἀγάπη σημαίνει νὰ ἀποκαταστήσουμε τὶς ταραγμένες σχέσεις μας, νὰ ἀκουμπήσουμε πιὸ στοργικά στό στήθος τῶν παιδιῶν μας, νὰ φτιάξουμε μιὰ καλύτερη ἐπικοινωνία μὲ τὸ γείτονα, τὸ συγγενῆ, τὸ φίλο. Ἀγάπη θὰ πεῖ νὰ σκεφτοῦμε τὸν ἄρρωστο, τὸν ἄπορο, τὸ φυλακισμένο. Καὶ βέβαια ἡ ἀγάπη αὐτὴ θὰ ἐκπηγάσει ἀπὸ τὴ συναισθησὴ τῆς μοναδικῆς ἀγάπης πού ἔδειξε ὁ Θεός γιὰ μᾶς μὲ τὴ Σάρκωσή Του.

**ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ,
Μὲ ἀγάπη
γιὰ τὸ Χριστὸ καὶ τὸ συνάνθρωπο**

**Μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ εὐχῶν
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ**

† Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος

Σταχυολογήματα Πατερικῆς Σοφίας

Το Αληθινό Νόημα Της Εκκλησίας

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι νέα ζωὴν Χριστῷ. Στὴν Ἐκκλησία δὲν ὑπάρχει θάνατος, δὲν ὑπάρχει κόλασις. Λέει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: "Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα" (Ἰωάν. 8, 52). Ὁ Χριστὸς καταργεῖ τὸν θάνατο. Ὅποιος μπαίνει στὴν Ἐκκλησία, σῶζεται, γίνεται αἰώνιος. Μία εἶναι ἡ ζωὴ, εἴναι ἀτελείωτη συνέχεια, δὲν ἔχει τέλος, δὲν ὑπάρχει θάνατος. Ὅποιος ἀκολουθεῖ τὶς ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ, δὲν πεθαίνει ποτέ. Πεθαίνει κατὰ τὴ σάρκα, κατὰ τὰ πάθη καὶ ἀξιῶνεται νὰ ζεῖ ἀπ' τὴν ἐδῶ ζωὴ μὲς στὸν Παράδεισο, στὴν Ἐκκλησία μας, καὶ κατοπινὴν στὴν αἰωνιότητα. Μὲ τὸν Χριστὸ ὁ θάνατος γίνεται ἡ γέφυρα, πού θὰ τὴν περάσουμε σὲ μιὰ στιγμή, γιὰ νὰ συνεχίσουμε νὰ ζοῦμε ἐν τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ. Κι ἐγώ, ἀφότου ἔγινα μοναχός, πιστεύω ὅτι δὲν ὑπάρχει θάνατος. Ἔτσι ἐνιωθα καὶ νιώθω πάντα, ὅτι εἶμαι αἰώνιος καὶ ἀθάνατος. Τί ὠραία!

Μέσα στὴν ἐκκλησία, πού ἔχει τὰ μυστήρια πού σῶζουν, δὲν ὑπάρχει ἀπελπισία. Μπορεῖ νὰ εἶμαστε πολὺ ἁμαρτωλοὶ. Ἐξομολογοῦμαστε, ὁμως, μᾶς διαβάζει ὁ παπᾶς κι ἐτσι συγχωροῦμαστε καὶ προχωροῦμε πρὸς τὴν ἀθανασία, χωρὶς καθόλου ἀγχος, χωρὶς καθόλου φόβο.

Ὅταν ἀγαπήσωμε τὸ Χριστὸ, ζοῦμε τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἄμα αὐτό, μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, τὸ κατορθώσωμε, τότε βρισκόμαστε σὲ μιὰ ἄλλη καταστάση, ζοῦμε μιὰ ἄλλη καταστάση ζηλευτή. Γιὰ μᾶς δὲν ὑπάρχει καμιὰ φοβία. Οὔτε θάνατος, οὔτε διάβολος, οὔτε κόλασις. Ὅλ' αὐτὰ ὑπάρχουν γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πού εἶναι μακρὰν τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τοὺς μὴ χριστιανούς. Γιὰ μᾶς πού εἶμαστε χριστιανοὶ καὶ κάνομε τὸ θέλημά Του, ἐκεῖ, ὅπως τὸ λέει, δὲν ὑπάρχουν αὐτὰ τὰ πράγματα. Ὑπάρχουν δηλαδή, ἀλλ' ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποκτείνει τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο "σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις" (Γαλ. 5, 24), δὲν δίδει σημασία στον διάβολο, οὔτε καὶ στό κακό. Δὲν τὸν ἀπασχολεῖ. Ἐκεῖνο πού τὸν ἀπασχολεῖ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ λατρεία στὸν Χριστὸ καὶ στὸν συνάνθρωπό του. Ἄμα φθάσωμε στό βαθμὸ νὰ αἰσθανόμαστε τὴ χαρὰ, τὴν ἀγάπη, τὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ χωρὶς καμιὰ φοβία, φθάνομε νὰ λέμε: "Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ ἐν ἐμοὶ Χριστός" (Γαλ. 2, 20). Κανεὶς δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ

μποῦμε μέσα στό μυστήριο.

Μὲ τὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ ζεῖς στὸν Παράδεισο. Ἄμα γνωρίσεις καὶ ἀγαπήσεις τὸν Χριστὸ, ζεῖς στὸν Παράδεισο. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Παράδεισος. Ὁ Παράδεισος ἀρχίζει ἀπὸ δῶ. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἐπὶ γῆς Παράδεισος, ὁμοίωτος μὲ τὸν ἐν οὐρανοῖς. Ὁ Παράδεισος, πού εἶναι στὸν οὐρανὸ, ὁ ἴδιος εἶναι κι ἐδῶ στὴ γῆ. Ἐκεῖ ὅλες οἱ ψυχὲς εἶναι ἓνα, ὅπως ἡ Ἁγία Τριάδα εἶναι τρία πρόσωπα, ἀλλὰ εἶναι ἐνωμένα κι ἀποτελοῦν ἓνα.

Ὅποιος ζεῖ τὸν Χριστὸ, γίνεται ἓνα μαζί Του, μὲ τὴν Ἐκκλησία Του. Ζεῖ μιὰ τρέλα! Ἡ ζωὴ αὕτη εἶναι διαφορετικὴ ἀπ' τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Εἶναι χαρὰ, εἶναι φῶς, εἶναι ἀγαλλίαση, εἶναι ἀνάταση. Αὕτη εἶναι ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ζωὴ τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. "Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ἡμῶν ἐστίν" (Λουκ. 17, 21). Ἔρχεται μέσα μας ὁ Χριστὸς κι ἐμεῖς εἶμαστε μέσα Του. Καὶ συμβαίνει ὅπως μ' ἓνα κομμάτι σίδηρο πού τοποθετημένο μὲς στὴ φωτιά γίνεται φωτιά καὶ φῶς: ἔξω ἀπ' τὴ φωτιά, πάλι σίδηρος σκοτεινός, σκοτάδι.

Γιὰ νὰ διατηρήσωμε τὴν ἐνότητά μας, θὰ πρέπει νὰ κάνομε ὑπακοή στὴν Ἐκκλησία, στους Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας, ὑπακούομε στὴν Ἐκκλησία, ὅπως ὁ Χριστὸς θέλει νὰ γίνομε ποιμνὴ μ' ἓνα ποιμένα.

Νὰ πονᾶμε γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Νὰ τὴν ἀγαπάμε πολὺ. Νὰ μὴ δεχόμαστε νὰ κατακρίνουν τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς. Στὸ Ἅγιο Ὄρος τὸ πνεῦμα πού ἔμαθα ἦταν ὀρθόδοξο, βαθύ, ἅγιο, σιωπηλό, χωρὶς ἐριδες, χωρὶς καυγάδες

καὶ χωρὶς κατακρίσεις. Νὰ μὴν πιστεύομε τοὺς ἱεροκατηγόρους. Καὶ μὲ τὰ μάτια μας νὰ δοῦμε κάτι ἀρνητικὸ νὰ γίνεται ἀπὸ κάποιο ἱερωμένο, νὰ μὴν τὸ πιστεύομε, οὔτε νὰ τὸ σκεπτόμαστε, οὔτε νὰ τὸ μεταφέρομε. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ λαϊκὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ γιὰ κάθε ἄνθρωπο. Ὅλοι εἶμαστε Ἐκκλησία. Ὅσοι κατηγοροῦν τὴν Ἐκκλησία γιὰ τὰ λάθη τῶν ἐκπροσώπων τῆς, μὲ σκοπὸ δὴθεν νὰ βοηθήσουν γιὰ τὴ διόρθωση, κάνουν μεγάλο λάθος. Αὐτοὶ δὲν ἀγαποῦν τὴν Ἐκκλησία. Οὔτε βέβαια, τὸν Χριστὸ. Τότε ἀγαπάμε τὴν Ἐκκλησία, ὅταν μὲ τὴν προσευχή μας, ἀγκαλιάζομε κάθε μέλος τῆς καὶ κάνομε τὸ πᾶν, ὅπως Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος "λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πάσχων οὐκ ἠπείλει" (Α' Πέτρ. 2, 23).

Νὰ προσέχομε καὶ τὸ τυπικὸ μέρος. Νὰ ζοῦμε τὰ μυστήρια, ἰδιαίτερα τὸ μυστήριο τῆς Θεῆς Κοινωνίας. Σ' αὐτὰ βρίσκεται ἡ Ὀρθοδοξία. Προσφέρεται ὁ Χριστὸς στὴν Ἐκκλησία μὲ τὰ μυστήρια καὶ κυρίως μὲ τὴ Θεῆα Κοινωνία.

Γέροντος Πορφυρίου Κουσοκαλυβίτου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ
"Ο ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΣ"

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:
Πρωτοπρεσβύτερος Γρηγόριος Μπισσιόσης
ΤΗΛ. - FAX: 210 49 51 396

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

Γ. ΑΦΕΡΩΦ 103 - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΤΗΛ. - FAX: 210 49 56 302

“Ο Λόγος γεννᾶται, ἢ Σοφία προέρχεται...”

Μέγα τὸ γεγονός τὸ ὁποῖο ἐπισημαίνου, καὶ διατρανῶνουν τὰ λόγια αὐτά, πὺ χρησιμοποιοῦ ὡς θέμα μου, τοῦ ὑπερόχου καὶ ἐπικαιροῦ αὐτοῦ ὕμνου, πὺ ἀλιεῦ ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῶν ὑπερόχων ὕμνων μὲ τοὺς ὁποῖους ἡ ἐκκλησιαστικὴ εὐσέβεια διὰ τῶν ἐμπνευσμένων καὶ διαχρονικῆς ἀξίας ὕμνογράφων τῆς Ἐκκλησίας, ἀνυμνεῖ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Κυρίου στὸν κόσμο, γεγονός πὺ συνέβη πρὶν ἀπὸ 2000 περίπου χρόνια, γιὰ τὴν σωτηρία μας, καθὼς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀποφάσισε.

Ἀρχίζοντας μ’ αὐτὸ τὸν ἑορτασμὸ τῶν γιορταστικῶν γεγονότων τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου, μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ σ’ αὐτοὺς τοὺς ἑορτασμοὺς νὰ ἐπιτύχουμε οὐσιαστικὴ συμμετοχὴ μὲ πρόθεση νὰ ἀνεβούμε πῖ ὡ ψηλά, ἀπὸ ἐκεῖ πὺ ἀτυχῶς βρισκόμαστε, τραγικὰ χαμηλά, συνήθως ἀπὸ τὴν ἀμέλεια μας καὶ τὴν ἀπαράδεκτη ῤαθυμία μας, πὺ μᾶς διακρίνει τὸν περισσότερο καιρὸ στὴν καθημερινὴ μᾶς ζωὴ. Τέτοιο ξεκίνημα νὰ ἀνεβούμε πῖ ὡ ψηλά πρέπει μὲ περισσότερο ἐνθουσιασμὸ νὰ ἐπιτύχουμε τᾶρα τὰ Χριστούγεννα μὲ τὴν πρώτη ἑορτὴ τοῦ Δωδεκαημέρου. Αὐτὴ ἡ ἑορτὴ μᾶς καλεῖ σοβαρά, πρόθυμα καὶ ταπεινά, νὰ πορευθοῦμε νοερά σὲ προσκυνῆση τοῦ Θεοῦ Βρέφους ἐκεῖ στὴ Βηθλεὲμ καὶ μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς νὰ ἀτενίσουμε τὸ Θεῖο Βρέφος, ὡπως τὸ ἀτένιζε ἡ Παναγία Μητέρα Του, ὁ Δίκαιος Ἰωσήφ καὶ οἱ ταπεινοὶ Ποιμένες. Ἐτσι πρέπει νὰ φθάσουμε ὡς τὸ τέλος αὐτῶν τῶν ἑορτῶν.

Μιά καλὴ ἀρχὴ θὰ μᾶς βοηθήσει νὰ φθάσουμε σὲ ἓνα καλὸ τέλος κατὰ τὶς ἑορτὲς αὐτὲς.

Μιά καλὴ ἀρχὴ λοιπὸν γιὰ τὰ Χριστούγεννα θὰ βοηθηθοῦμε νὰ ἐπιτύχουμε, ἂν σοβαρά προσέξουμε τὰ λόγια τοῦ ὕμνου, μὲ τὸν ὁποῖο ξεκινήσαμε. “Ο Λόγος γεννᾶται, ἢ Σοφία Προέρχεται”. Τὰ λόγια αὐτὰ μᾶς βοηθοῦν νὰ καταλάβουμε τὴ σοβαρότητα τοῦ γεγονότος πὺ συνέβη στὴ Βηθλεὲμ τότε. Τὶ σημαίνουν τὰ θεῖα αὐτὰ ὀνόματα ὡπως “Ο Λόγος γεννᾶται, ἢ Σοφία Προέρχεται”; Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ χαρακτηρίζεται τὸ Νήπιο τῆς Βηθλεὲμ, “ὁ Χριστὸς” τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου Μαρίας, ὁ Μονογενῆς τῆς καὶ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ Πατρός Μονογενῆς, “ὡς ἀπαύγασμα τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ Πατρός” καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως Αὐτοῦ, ὡπως ἀποφαινεται ὁ Θεῖος Παῦλος καὶ ὁ Μ. Βασίλειος, εἶναι τὸ κέντρο τοῦ ἑορτασμοῦ αὐτῆς τῆς ἡμέρας. Αὐτὸ τὸ Νήπιο γνώρισε δύο γεννήσεις. Ἡ μία εἶναι ἡ αἰώνια γεννήσῃ Του, ὡς προερχομένου ἐκ τῆς φύσεως τοῦ Πατρός, γιὰ τὴν ὁποία ὀνομάζεται ἐπίσης Μονογενῆς, ἀφοῦ εἶναι ὁ μόνος μέσα στὰ σύμπαντα ἐκ τῆς φύσεως τοῦ Πατρός προαιωνίως καὶ συνάναρχος μὲ τὸν Πατέρα ὡς ὁ Λόγος Του καὶ ἡ Σοφία Του. Ὅλα τὰ ἄλλα τὰ δημιουργήματα προέρχονται ἀπὸ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ Πατέρα, ὡρατὰ καὶ ἀόρατα. Γι’ αὐτὸ ἔχουν ἀρχὴ καὶ τέλος, μὲ ἐξαιρέση τὰ λογικὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα ἔλαβαν μὲν ἀρχὴ, ὡδηγοῦνται ὡμως στὴν αἰωνιότητα, ἐνεκα τῆς ἀνυπολόγιστης ἀξίας τῶν. Ὁ μόνος χωρὶς ἀρχὴ καὶ τέλος εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, διότι γεννᾶται ἀπὸ τὴν οὐσία τοῦ Πατέρα προαιωνίως, γι’ αὐτὸ καὶ “Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ” καὶ “Φῶς ἐκ Φωτός” πιστεύουμε καὶ διακηρύττουμε στο “Πιστεύω” μας, πὺ θεμελιώνεται

στὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ σ’ ὄλη μας τὴν Ἱερὴ Παράδοση. Αὐτὸ τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος λέγεται Υἱὸς ἐπειδὴ γεννᾶται ἀπὸ τὸν Πατέρα. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, Ἁναρχο καὶ αὐτὸ ὡς τέλειος Θεός, μὲ μόνη διαφορὰ ὅτι αὐτὸ ἐκπορευεται ἀπὸ τὸν Πατέρα ἐνῶ ὁ Υἱὸς γεννᾶται. Γιὰ αὐτὴ ἡ διαφορὰ; Πρὸ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ περὶ αὐτῶν ἐμεῖς δὲν ἔχουμε τίποτα νὰ κάνουμε παρὰ νὰ ἀποδεχθοῦμε τὰ οὗτῶ ἀποκαλυπτόμενα. Αὐτὸ τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ Λόγος ἢ ἡ Σοφία τοῦ Πατρός, ὡ! θαῦμα θαυμάτων, ὡ! ἐκπληξῆ συγκλονιστικὴ, ὡ! ἐνέργεια θεϊκὴ, πὺ ὑπερβαίνει τὴ δύναμη μας νὰ ἐννοήσουμε τὸ γεγονός, γεννᾶται καὶ ὡς ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Παναγία Παρθένο, σὲ κάποια χρονικὴ στιγμὴ τοῦ παρόντος αἰῶνος, “ὅτε ἦλθε τὸ πλῆρωμα τοῦ χρόνου” ὡπως ἀποφαινεται ὁ Θεῖος Παῦλος, τότε πὺ ἔκρινε ὁ Θεός ὡς ὡρα αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἐρχομοῦ. Καὶ ἦλθε καὶ ἐργάστηκε τὴ σωτηρία μας, διὰ τῆς διδασκαλίας Του καὶ τοῦ Σταυροῦ Του ὡς ἀδελφός μας. Αὐτὸς ὡς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ κατὰ φύσιν! Γιὰ ἐμᾶς τοὺς υἱοὺς τοῦ Θεοῦ κατὰ χάριν! Αὐτὴ ἡ ἐνανθρώπιση ἐγίνε ἡ λύση τοῦ δράματός μας, γι’ αὐτὸ καὶ ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι μεγάλῃ ἑορτὴ. Ἐτσι λοιπὸν εἶναι δύο οἱ γεννήσεις τοῦ Χριστοῦ. Ἡ μία, ἡ αἰώνια, παρὰ τοῦ Πατρός, ἄνευ μητρός. Ὑπερφυῆς γέννηση πὺ καθορίζει τὴν συγκλονιστικὴ Θεῖα Ὑπαρξῆ Του. Καὶ ἡ ἄλλη παρὰ τῆς ἁγίας Μητρός Του, Μαρίας, γιὰ μᾶς Κυρίας Θεοτόκου, γέννηση ἄνευ πατρός, ἀλλ’ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεγονός πὺ πάλι καθορίζει τὴν συγκλονιστικὴ θεῖα ὑπαρξῆ Του καὶ συγχρόνως εὐγλωττα ὡμιλεῖ γιὰ τὴν ἀποστολὴ Του στὸν κόσμο, γιὰ τὴ σωτηρία μας, πὺ ὁ Θεός ἀποφάσισε, διὰ τοῦ Υἱοῦ νὰ ἐπιτευχθῆ, στὴν ὁποία ἀπόφαση τοῦ Θεοῦ ὁ Υἱὸς ῤητῶς ἐδήλωσε “ Ἴδου ἦκα ὁ Θεός τοῦ ποιῆσαι μὲ τὸ θέλημά σου”, αὐτὴ τὴν ἀπάντησῃ τὴν ὡφείλομε στὸν Δαβὶδ, ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς τὴν διέσωσε. Ἦλθε καὶ ἐγίνε προσιτὸς σ’ ὄλους μας. Ὅπως ὡς ἐκπρόσωπος μας ζήτησε ὁ Σολομὼν ἱκετευτικά. Ἁναφερόμενος στὸ Θεό, εἶχε πει: “δός μοι τὴν τὸν σῶν θρόνων Πάρεδρον Σοφίαν”. Τὰ λόγια αὐτὰ ἐκπληρωθέντα ἰσχύουν καὶ γιὰ μᾶς. Ὁ Θεός ἔδωσε τὴν Πάρεδρον Σοφίαν Του γιὰ ὄλο τὸν κόσμο καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ νοιώσουμε βαθειά τᾶρα πὺ γιορτάζουμε Χριστούγεννα. Ἡ ἑορτὴ μᾶς λέει: αὐτὸ πὺ ζητήσατε οἱ ἄνθρωποι διὰ τοῦ Σολομῶντος ἐγίνε ἱστορικὴ πραγματικότητα ἐκεῖ στὴ Βηθλεὲμ, ὡπου “παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν Υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν” ὡπως εἶπε ὁ Ἡσαΐας. Αὐτὸ τὸ θεῖο Παιδίον νοσταλγικὰ τὸ ἐπεθύμησε καὶ ὁ εἰδωλολάτρης Βιργίλιος, ποιητῆς ῤωμαῖος, πὺ εἶχε τὴν χάρη νὰ προαισθανθῆ τὸν ἐρχομὸ Του καὶ εἶπε μὲ ἀπλότητα, “ὡ νὰ εἶχα τὴ χαρὰ νὰ ἐβλεπα αὐτὸ τὸ θεῖο παιδίον”. Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ θέλουμε κι ἐμεῖς. Ἡ θέληση τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ θέληση τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ συμπέσουν γιὰ νὰ προκύψει τὸ ἀποτέλεσμα, πὺ ἐξυπηρετεῖ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο. Ὅπως λοιπὸν οἱ δύο πρὸς Ἐμμάς, ἂς τοῦ ποῦμε “μεινον μεθ’ ἡμῶν”, καὶ ὁ Χ ρ ι σ τ ὸ ς θ ἄ ἀπαντήσῃ, “ἐρχομαι ταχύ”.

Ἁρχιμανδρίτου
Δαμασκηνοῦ Χαλκίτης

"Ο ΤΡΟΠΟΤΡΟΣ"

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

8ήμερη έκδρομή στην Ιταλία πραγματοποιήθηκε από την Ένορία μας, από τις 31 Αυγούστου έως τις 7 Σεπτεμβρίου. Επισκεφθήκαμε την Βασιλική του Άγιου Νικολάου στο Μπάρι, όπου βρίσκονται τα Ίερα Λείψανα του Άγιου Νικολάου, την Πομπηΐα, όλα τα χριστιανικά και ρωμαϊκά μνημεία της Ρώμης με επίκεντρο τις παλαιοχριστιανικές κατακόμβες, τὸ Ναὸ του Ντουόμο στην Φλωρεντία, τὴν Ἱερά Μητρόπολη Ἰταλίας καὶ τὰ μνημεία τῆς Βενετίας, ἐνῶ καταλήξαμε στὴ Ραβέννα, ὅπου ἐπισκεφθήκαμε τοὺς Ναοὺς μετὰ τὰ ὑπέροχα παλαιοχριστιανικὰ ψηφιδωτά. Τὴν Κυριακὴ 3 Σεπτεμβρίου λειτουργηθήκαμε στὸν Ὁρθόδοξο Καθεδρικό Ναὸ τῆς Ρώμης πού εἶναι ἀφιερωμένος στὸν Ἅγιο Θεόδωρο.

Φοντάνα ντι Τρέβι

Καθεδρικός Ι.Ν. Ἁγίου Θεοδώρου Ρώμης

Βασιλικὴ Ἁγ. Βιταλίου Ραβέννας

Βασιλικὴ Ἀποστόλου Παύλου Ρώμης

Η 2η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

Με τὴν καθιερωμένη λαμπρότητα ἐορτάσθηκε καὶ φέτος ἡ 2η Πανηγυρίς τῆς Ἑνορίας μας ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Φανουρίου στὶς 26 καὶ 27 Αυγούστου. Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τελέσθηκε ὁ Πανηγυρικός Ἑσπερινός προεξαρχόντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. ΑΛΕΞΙΟΥ, ἐνῶ ἀνήμερα τὸ πρωΐ, Πανηγυρικό Συλλειτουργοῦ καὶ λιτάνευση τῆς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου. Σὲ ὅλες τὶς Ἀκολουθίες παρέστησαν οἱ Ἄρχοντες τῆς πόλεως καὶ πλῆθος πιστῶν.

"Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ"

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ

- Τά ξυλόγλυπτα ανάλογο-στασίδια του Ἁγίου Φανουρίου.
- Τά ἀσημένια κανδήλια τῆς εικόνας λιτανείας του Ἁγίου Φανουρίου.
- Τὸ ἀσημένιο κανδήλι τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς του Ἁγίου Φανουρίου.
- Τὸ δερματόδετο ἐπίχρσο Ἱερὸ Εὐαγγέλιο.
- Ἡ εἰκόνα του Ἁγίου Νικολάου του Πλανᾶ.
- Τὸ παλαιοχριστιανικὸ σέτ Δισκοπότηρου.
- Κλιματιστικὸ στο Ἱερὸ του Ἁγίου Φανουρίου.
- Τοποθέτηση βιτρώ στὴν κεντρικὴ πόρτα του Ἁγίου Γεωργίου.
- Ἐπισκευὴ ὅλων τῶν καθισμάτων του Ἁγίου Γεωργίου.

Ἡ ἀξία τῆς ἀσκήσης στὴν παιδικὴ ἡλικία

Ἡ συστηματικὴ καὶ μεθοδευμένη ἀσκήση δὲν ἀποτελεῖ προνόμιο μόνο γιὰ τοὺς πρωταθλητὲς καὶ τοὺς Ὀλυμπιονίκους. Ἡ ἀσκήση εἶναι βιολογικὴ ἀνάγκη καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἀπαραίτητο ἐκεῖνο στοιχεῖο πού προσφέρει καλὴ φυσικὴ καταστάση καὶ ὑγεία σὲ κάθε πολίτη καὶ σὲ κάθε ἄτομο ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἡλικία μέχρι τὰ βαθειὰ γηρατεία. Ἰδιαίτερα γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἡ σωματικὴ ἀσκήση ἀποτελεῖ μιά φυσιολογικὴ, καθημερινὴ ἀνάγκη. Τὴν ἐμφυτὴ αὐτὴ ἀνάγκη ὀφείλουμε νὰ τὴν ἱκανοποιήσουμε παρέχοντας χώρους καὶ δημιουργώντας δραστηριότητες, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ σχολικοῦ περιβάλλοντος, ἔτσι ὥστε νὰ πετύχουμε τὴν ὀλοκληρωμένη ψυχοσωματικὴ τους ἀνάπτυξη. Ἡ ἀσκήση προσφέρεται ὡς ἡ καλύτερη "βιταμίνη" στὰ παιδιὰ καὶ παρέχει καλὴ κυκλοφορία, δύναμη, ἀντοχὴ, ὑγεία, γερὰ κόκκαλα, εὐρωστία καὶ ἀνάπτυξη χωρὶς προβλήματα. Τὰ 45 λεπτὰ γυμναστικῆς τοῦ σχολικοῦ προγράμματος, δύο φορές τὴν ἐβδομάδα, δὲν ἀρκοῦν. Τριάντα λεπτὰ συνεχοῦς ἀσκήσης μέρα-παραμέρα γιὰ τὴν ἀντοχὴ μαζί μὲ τὴν προθέρμανση, τὶς ἀσκήσεις δύναμης καὶ τὶς διατακτικὲς ἀσκήσεις ξεπερνοῦν τὰ 45 λεπτὰ. Καὶ δὲν χρειάζεται πολλὴ σκοτούρα γιὰ ὠραία προγράμματα. Τὸ παιχνίδι, ἡ χαρὰ, καὶ ἡ κίνηση συνοψίζουν μιά ἐπιτυχημένη συνταγὴ. Λαμβάνοντας ὑπ' ὄψει τὶς ἰδιαιτερότητες τῆς ἀναπτυξιακῆς ἡλικίας, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται συνοπτικὰ παρακάτω, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἀλληλεπίδραση ἀσκήσης καὶ ὑγιοῦς ἀνάπτυξης, μπορούμε νὰ ἀναλογιστοῦμε τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης πού ἔχουμε ἀπέναντι στὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα καθηλώνουμε στὸ δωματίο, στὰ θρανία, στὰ κομπιούτερ, καὶ ἀντὶ γιὰ τὴ ζωὴ, τὴν κίνηση, τὸ παιχνίδι, ἀνεχόμεστε τὴ νωθρότητα, τὴν τηλεόραση, τὰ βιντεοπαιχνίδια.

Ἰδιαιτερότητες τῆς ἀναπτυξιακῆς ἡλικίας.

Ὡς γνωστόν, ἡ ἀναπτυξιακὴ ἡλικία χαρακτηρίζεται ἀπὸ φυσιολογικὲς καὶ μορφολογικὲς ἀλλαγές πού παρατηροῦνται στὸ σῶμα καὶ στὰ διάφορα λειτουργικὰ συστήματα τοῦ ὀργανισμοῦ. Πολλὲς φυσιολογικὲς διεργασίες ὅπως ἡ ἐκκρίση ὀρμόνων, τὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα τοῦ φύλου, οἱ μεταβολές τοῦ σωματικοῦ βάρους καὶ ὕψους, ἡ μυϊκὴ μάζα καὶ ὁ νευρομυϊκὸς ἐλεγχος δὲν ἀναπτύσσονται κατὰ τὴν ἴδια χρονικὴ περίοδο καὶ οὔτε μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ.

Σωματικὸ βῆρος καὶ ὕψος:

Τὸ ὕψος καὶ τὸ βῆρος ἀναπτύσσονται σὲ φάσεις, μὲ ἐπιταχυνόμενες περιόδους πού

ἐναλλάσσονται μὲ πιὸ ἀργοὺς ρυθμοὺς ἀνάπτυξης. Λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἐφηβεία παρατηρεῖται μιά θεαματικὴ αὐξηση τοῦ ὕψους ἡ ὁποία κορυφώνεται στὴν ἡλικία τῶν 14-15 ἐτῶν (ἡ κορυφωση τοῦ ὕψους καθὼς καὶ ἄλλες φυσιολογικὲς λειτουργίες ἐμφανίζονται κατὰ δύο χρόνια νωρίτερα στὰ κορίτσια). Κατόπιν ἀκολουθεῖ μιά πτωτικὴ πορεία καὶ ἡ αὐξηση τοῦ ὕψους συνεχίζει κανονικὰ τὸ ρυθμὸ τῆς ὀλοκλήρωσής του μέχρι τὴν ἡλικία τῶν 18 ἐτῶν περίπου. Τὴν ἴδια περίπου δυναμικὴ ἀνάπτυξη, μὲ καθυστέρηση ὁμως περίπου ἕξι μηνῶν ἀκολουθεῖ καὶ τὸ σωματικὸ βῆρος. Ἡ πιὸ σημαντικὴ αὐξηση στὸ ὕψος σημειώνεται στὴν ἐφηβεία καὶ κυμαίνεται ἀπὸ 4 μέχρι 8 ὡς καὶ 10 cm ἀνὰ ἔτος σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις. Τὸ σωματικὸ βῆρος στὰ κορίτσια σημειώνει τὴ μεγαλύτερη αὐξηση στὴν ἡλικία μεταξύ 11 καὶ 13 χρόνων, κατὰ μέσο ὄρο 4,85 kg ἀνὰ ἔτος. Ὄταν κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἐντονης ἀνάπτυξης τὰ παιδιὰ χάνουν πρόσκαιρα τὸ συντονισμό τους δὲν πρέπει νὰ εἴμαστε ἐπικριτικοί, ἀντίθετα ὀφείλουμε νὰ τὰ ἐνθαρρύνουμε νὰ συμμετέχουν σὲ διάφορες ἀσκήσεις, παιχνίδια καὶ φυσικὲς δραστηριότητες.

Ἀνάπτυξη τῶν ὀστῶν:

Τὰ ὀστὰ συμμετέχουν μὲ δυναμικὸ τρόπο στὴν ἀνάπτυξη, παράγουν ἐρυθροκύτταρα καὶ χρησιμοποιοῦνται ὡς ἀποθήκες ἀσβεστίου καὶ φωσφόρου. Στὶς ἄκρες τῶν ὀστῶν ὑπάρχουν οἱ ἐπιφυσιακὲς πλάκες οἱ ὁποῖες συμβάλλουν στὴν ἐπιμήκυνση καὶ ἀνάπτυξη τῶν ἐπιμέρους ὀστῶν καὶ κατ' ἐπέκταση ὀλοκλήρου τοῦ σώματος. Ὄταν οἱ χόνδροι καὶ οἱ ἐπιφύσεις ὀστεοποιηθοῦν τότε σταματᾶ καὶ ἡ αὐξηση τῶν ὀστῶν. Ἡ ἀσκήση, μαζί μὲ τὴν κατάλληλη διαίτα βοηθοῦν στὴν ἀνάπτυξη τῶν ὀστῶν. Ἐχει βρεθεῖ ὅτι ἡ ἀσκήση ἐπιδρᾶ θετικὰ στὴν ἀντοχὴ, στὴν πυκνότητα καὶ τὸ πάχος τοῦ ὀστοῦ χωρὶς νὰ ἐπηρεάζει τὸ μήκος του. Ὄστόσο, σὲ περίπτωση τραυματισμοῦ νεαρῶν μαθητῶν, πρέπει νὰ λαμβάνονται ἄμεσα μέτρα ἀποκαταστάσης. Ἐνα τραῦμα γιὰ παράδειγμα, στὴν ἐπιφυσιακὴ πλάκα μπορεῖ νὰ διαταράξει τὴ διαδικασία ἀνάπτυξης τοῦ ὀστοῦ. Πρακτικὰ αὐτὸ σημαίνει ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἀποφεύγονται οἱ ἀκράειες θέσεις τῶν ἀρθρώσεων κατὰ τὴν ἀσκήση καθὼς καὶ οἱ μονότονες καὶ ὑπερβολικὲς μηχανικὲς φορτίσεις μέχρι τὴν ὀλοκλήρωση τῆς πρώτης ἐφηβικῆς ἡλικίας (14-15 ἐτῶν).

ΣΑΒΒΑΣ ΤΟΚΜΑΚΙΔΗΣ, καθηγητῆς ἐργοφυσιολογίας

“Γιά τούς ποιμένες”

ΑΓΙΟΥ ΣΙΛΟΥΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Μετά την Αναλήψη του Κυρίου οί Απόστολοι επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ με μεγάλη χαρά, όπως λέει το Ευαγγέλιο. Ο Κύριος γνωρίζει ποιά χαρά τούς έδωσε, και οί

του Θεού, για να γνωρίσουμε τον Κύριο. Αύτοι μάς κατευθύνουν να ανεβούμε στο ύψος του ταπεινού πνεύματος του Χριστού. Αύτοι συγκεντρώνουν στην αυλή της Εκκλησίας τα θλιμμένα και σκορπισμένα πρόβατα του Χριστού, για να βρουν οί ψυχές τους ανάπαυση εν τῷ Θεῷ... Ο Κύριος μάς αγάπησε τόσο, ώστε έπαθε για μάς στο σταυρό. Και τά πάθη Του ήταν τόσο μεγάλα, πού δέν μπορούμε να τά εννοήσουμε, γιατί αγαπούμε λίγο τον Κύριο. Τό ίδιο πάσχουν και οί πνευματικοί μας ποιμένες για μάς, έστω και αν έμεις δέν αντίλαμβανόμαστε τίς περισσότερες φορές τίς στενοχώριες τους. Και όσο μεγαλύτερη είναι ή αγάπη του ποιμένα, τόσο μεγαλύτερη είναι και ή θλίψη του. Και έμεις, τά πρόβατα, οφείλουμε να τό καταλαβαίνουμε αυτό και να αγαπούμε και να τιμούμε τούς ποιμένες μας.

ψυχές τούς ζούσαν αυτή τη χαρά.

Η πρώτη τους χαρά ήταν ότι γνώρισαν τον αληθινό Κύριο Ιησού Χριστό.

Δεύτερη ότι Τόν αγάπησαν.

Τρίτη ότι γνώρισαν την αιώνια, ούράνια ζωή.

Και τετάρτη χαρά ότι ποθούσαν τη σωτηρία του κόσμου, όπως τη δική τους.

Και τέλος χαιρόνταν, γιατί γνώρισαν τό Άγιο Πνεύμα και είδαν πώς ενεργεί Αυτό μέσα τους.

Οί Απόστολοι περιόδευσαν τη γη και κήρυτταν στό λαό τό λόγο για τον Κύριο και την Βασιλεία των Ουρανών. Οί ψυχές τους, όμως ποθούσαν και διψούσαν να δούν τον αγαπημένο Κύριο, και γι' αυτό δέν φοβούνταν τον θάνατο, αλλά τον συναντούσαν με χαρά και αν ήθελαν να ζούν στη γη, ήταν μόνο για χάρη του λαού, πού τον αγαπούσαν.

Οί Απόστολοι αγαπούσαν τον Κύριο και γι' αυτό δέν φοβούνταν κανένα πάθημα. Αγαπούσαν τον Κύριο, αγαπούσαν και τό λαό, και ή αγάπη αυτή έδιωχνε κάθε φόβο από μέσα τους. Δέν φοβούνταν ούτε μαρτύριο ούτε θάνατο, γι' αυτό και ο Κύριος τούς απέστειλε στον κόσμο να φωτίσουν τούς ανθρώπους...

Τό Άγιο Πνεύμα όπως λέει ή Γραφή, τοποθέτησε επισκόπους στην Εκκλησία, και αύτοι εν Πνεύματι Άγιῳ έχουν την έξουσία του δεσμεΐν και λύειν άμαρτίες. Και έμεις είμαστε τά πρόβατα του Κυρίου, πού Αύτός τά αγάπησε μέχρι τέλους, και μάς έδωσε άγιους ποιμένες.

Αύτοι, ως διάδοχοι των Αποστόλων και κατά τη χάρη πού τούς δόθηκε, μάς οδηγούν στον Χριστό. Αύτοι μάς διδάσκουν τη μετάνοια- αύτοι μάς διδάσκουν να τηρούμε τίς έντολές του Κυρίου. Αύτοι κυρύττουν σε μάς τον λόγο

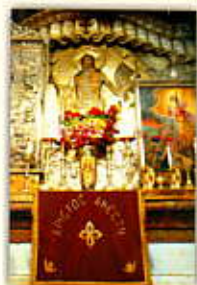
“Ας παραμείνουμε, άδελφοί, υπάκουοι στους ποιμένες μας, και τότε θα έρθει γενική ειρήνη, και ο Κύριος με τό Άγιο Πνεύμα θα μείνει μαζί με όλους μας.”

Μεγάλο πρόσωπο είναι ο Ιερέας, ο Λειτουργός του Άγιου Θυσιαστηρίου του Θεού. Όποιος τον προσβάλλει, προσβάλλει τό Άγιο Πνεύμα πού ζει σε αυτόν.

Και τι να πούμε για τον επίσκοπο; Στους επισκόπους δόθηκε ή μεγάλη χάρη του Άγιου Πνεύματος: αύτοι τοποθετήθηκαν επάνω απ' όλους και ανεβαίνουν σαν άετοι στά ύψη, και από εκεί άτενίζουν τό άτελεύτητο διάστημα και ποιμένων με θεολογική γνώση την ποιμνη του Χριστού.

Τό Άγιο Πνεύμα όπως είπαμε, τοποθέτησε Επισκόπους στην Εκκλησία, για να ποιμαίνουν τό ποιμνιο του Κυρίου. Και αν τό θυμούνταν αυτό οί άνθρωποι, θ' αγαπούσαν με μεγάλη αγάπη τούς ποιμένες και ή ψυχή τους θα χαιρόνταν και με την εμφάνιση ενός μόνο ποιμένα. Όποιος έχει μέσα του τη χάρη του Άγιου Πνεύματος, αυτός γνωρίζει για τι πράγμα μιλά.

Ένας ταπεινός και πράος άνθρωπος περπατούσε με τη γυναίκα του και τά τρία παιδιά του. Στό δρόμο τους συνάντησαν έναν άρχιερέα πού περνούσε επάνω στην άμαξά του, και όταν ο χωρικός με ευλάβεια ύποκλίθηκε προς αυτόν, τότε είδε τον άρχιερέα πού τον εύλογούσε να περιβάλλεται από τό πυρ της χάριτος...

4 ΗΜΕΡΗ

ΠΡΟΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

13 - 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2007

ΣΤΗ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

ΤΟ ΑΝΤΙΔΩΡΟ

Το Ἀντίδωρο (καὶ ὄχι Ἀντίδερο) εἶναι τὸ μικρὸ κομμάτι εὐλογημένου ἄρτου πού μοιράζεται ἀπὸ τὸν Ἱερέα στὸ τέλος κάθε Θείας Λειτουργίας στοὺς πιστοὺς. Τὸ κομμάτι αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ τὸ πρόσφορο πού χρησιμοποιήθηκε γιὰ τὴν ἐξαγωγή τοῦ Ἄρμου καὶ τῶν ἄλλων μερίδων, πού ἐτέθησαν μέσα στὸ Ἅγιο Δισκάριο καὶ μὲ τὴν εὐλογία καὶ τὸν καθαγιασμὸ ἀνεμείχθησαν μέσα στὸ Ἅγιο Ποτήριο μὲ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου. Σήμερα πού οἱ πιστοὶ εἶναι πολλοί, χρησιμοποιοῦνται καὶ ἄλλα πρόσφορα γιὰ τὸ Ἀντίδωρο προκειμένου νὰ εἶναι ἄρκετό. Τὰ μικρὰ κομματάκια τοῦ Ἀντιδώρου εὐλογοῦνται ξεχωριστὰ ἀπὸ τὸν λειτουργὸ Ἱερέα, ἀμέσως μετὰ τὸν καθαγιασμὸ τῶν Δώρων. Αὐτὸ γίνεται ὅταν

ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν...» ἀπὸ τοὺς χοροὺς τῶν ψαλτῶν. Ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει κάθε πανέρι πού εἶναι γεμάτο μὲ τὰ κομματάκια τοῦ ψωμοῦ αὐτοῦ, τὸ ὑψώνει ἐπάνω ἀπὸ τὸ Ἅγιο Δισκάριο, λέγει τὴν εὐχή: «Μνήσθητι Κύριε τῶν προσενεγκάντων καὶ δι' οὓς προσήγαγον» καὶ τὸ εὐλογεῖ σταυροειδῶς. Ἔτσι, τὰ κομμένα αὐτὰ σὲ τετράγωνο σχῆμα μικρὰ κομμάτια ψωμοῦ εὐλογοῦνται καὶ διανέμονται στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας στοὺς ἐκκλησιασθέντας.

Δῶρο - Ἀντίδωρο

Τὸ Ἀντίδωρο, ὅπως τὸ λέγει καὶ ἡ ὄνομασία του, προσφέρεται ἀντὶ τοῦ δώρου, σὲ ἀναπλήρωση δηλ. τοῦ Δώρου, «ἀντὶ τοῦ μεγάλου ἐκείνου δώρου τῆς φρικτῆς κοινωνίας» (Συμεὼν Θεσσαλονίκης). Καὶ ἐδῶ ὡς Δῶρον νοεῖται ἡ Θ. Κοινωνία τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως ὅσοι μὲν ἐκ τῶν χριστιανῶν κοινωνήσουν, αὐτοὶ παίρνουν τὸ Δῶρο δηλ. τὸν Χριστό, ὅσοι ὅμως δὲν κοινωνήσουν, γι' αὐτοὺς ἡ Ἐκκλησία προέβλεψε νὰ παίρνουν ἀντὶ τοῦ Δώρου τὸ Ἀντίδωρον. Ἡ Θ. Κοινωνία δὲν ὑποκαθίσταται οὔτε μὲ τὸ Ἀντίδωρο, οὔτε μὲ τὸν Μ. Ἁγιασμό, οὔτε μὲ τὸ «Ζέον». Εἶναι πλάνη νὰ πιστεύει κανεὶς τὸ ἀντίθετο. Σήμερα βλέπουμε νὰ παίρνουν Ἀντίδωρο καὶ αὐτοὶ πού ἐκοινωνήσαν. Αὐτὸ εἶναι πλεονασμὸς, πού δὲν βλάπτει βέβαια. Μᾶλλον ἔχει τὸ νόημα ἐνὸς καθαρισμοῦ τοῦ στόματος ἀπὸ τοὺς μαργαρίτες τοῦ Ἁγίου Σώματος πού ἐνδεχομένως ἔχουν παραμείνει στὸ στόμα ἢ στὰ δόντια.

Μόνο ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ λειτουργοῦ.

Τὸ Ἀντίδωρο τὸ διανέμει ὁ Ἱερεὺς πού ἐλειτούργησε. Κανένας πιστὸς δὲν πρέπει νὰ ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὸ ναὸ μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας χωρὶς νὰ πάρει τὸ Ἀντίδωρο ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Ἱερέως. Εἶναι κακὴ ἡ συνήθεια πού παρατηρεῖται σὲ μεγάλους ναοὺς πόλεων, νὰ ἀπαιτοῦν οἱ πιστοὶ νὰ λαμβάνουν τὸ Ἀντίδωρο μόνοι τους ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους πρὶν τὸ «δι' εὐχῶν» ἢ τὰ Ἱερά Μνημόσυνα. Παίρνοντας κανεὶς τὸ Ἀντίδωρο ἀπὸ τὸ παγκάρι στερεῖται τῆς εὐκαιρίας νὰ λάβει τὴν εὐλογία τοῦ λειτουργοῦ Ἱερέως φιλῶντας του τὸ χέρι. «Οἱ δὲ (πιστοὶ) σὺν εὐλαβείᾳ πάσῃ δέχονται (τὸ Ἀντίδωρον) καὶ καταφιλοῦν τὴν δεξιάν, ὡς ἂν προσφάτως τοῦ Παναγίου Σώματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τὸν ἐκεῖθεν ἁγιασμὸν καὶ δεξαμένην καὶ μεταδοῦναι τοῖς ψαύουσι δυναμένην»

(Ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΑΓΟΡΙΑ

ΠΡΟΚΑΤΩΤΕΡΟ (Νήπια, Α' Δημ., Β' Δημ.):

Σάββατο 10:00 -11:00 π.μ. Νεανικό Κέντρο

ΚΑΤΩΤΕΡΟ (Γ' Δημ., Δ' Δημ., Ε' Δημ., ΣΤ' Δημ.):

Σάββατο 11:00 -12:00 π.μ. Νεανικό Κέντρο

ΜΕΣΟ (Α' Γυμν., Β' Γυμν., Γ' Γυμν.):

Σάββατο 4:00 - 5:00 μ.μ. Νεανικό Κέντρο

ΑΝΩΤΕΡΟ (Α' Λυκ., Β' Λυκ., Γ' Λυκ.):

Κυριακὴ 11:00 -12:00 π.μ. Νεανικό Κέντρο

ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΤΑΞΕΙΣ: Κυριακὴ 10:00 -11:00 π.μ. Νεανικό Κέντρο

ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ: Τριτὴ 8:30-9:30 μ.μ. Νεανικό Κέντρο

ΚΟΡΙΤΣΙΑ

ΠΡΟΚΑΤΩΤΕΡΟ (Νήπια, Α' Δημ., Β' Δημ.):

Σάββατο 10:00 -11:00 π.μ. Νεανικό Κέντρο

ΚΑΤΩΤΕΡΟ (Γ' Δημ., Δ' Δημ., Ε' Δημ.):

Σάββατο 1:00 -2:00 μ.μ. Νεανικό Κέντρο

ΜΕΣΟ (ΣΤ' Δημ., Α' Γυμν., Β' Γυμν., Γ' Γυμν.):

Σάββατο 12:00 -1:00 μ.μ. Νεανικό Κέντρο

ΑΝΩΤΕΡΟ (Α' Λυκ., Β' Λυκ., Γ' Λυκ.):

Κυριακὴ 12:00 -1:00 μ.μ. Νεανικό Κέντρο